

Paella, platja i Gaudí

«Potser una de les solucions per a la futura reconstrucció de Barcelona seria acabar la Sagrada Família. Posar un súper restaurant 24 hores de paelles al seu interior»

Gaudí ressuscita aquests dies. Ja ho diuen, pel juny, Gaudí retruny, i fins i tot te'l trobaràs als botons de puny. Normal. Va néixer un 25 de juny de 1852. Va morir un 10 de juny de 1926. El coneixeu? Gaudí és un paio que fa més de cent anys va fer coses que tot el món continua volent veure i per això venen a Barcelona. Gaudí, si el tracteu, és un tio fenomenal. L'heu d'enganxar de bones. A una estona que no estigui posant totxos a la Sagrada Família. O parlant amb nostre senyor via wifi. Gaudí és "l'arquitecte de l'univers" i "el poeta de la pedra". Va unir la visió artística i religiosa. Va exemplar la base, de baix i de dalt. Potser el problema de Gaudí és aquest: la paradoxa. Com la Sagrada Família, no pas que no s'acabi mai, sinó que no és el que sembla. Molts creuen que s'assembla a un temple gòtic, però per Gaudí era hel·lènic. Ja és això. Avui no sabem qui és qui: Barcelona és Gaudí o Gaudí és Barcelona?

La ciència tampoc es posa d'acord. Ja va deixar escrit el matemàtic de paraules Fiódor Dostoievski que a la vida dos més dos no fan quatre. Barcelona vol que les coses sumin quatre. Per això vol ciència. Aquesta setmana passada la Biennal Ciutat i Ciència volia, amb saliva de paraula, acostar la ciència i el debat científic als barcelonins. Darrere hi ha una de les apostes retòriques del colauisme: el Pla Barcelona Ciència 2020-2023. Ras i curt: volen convertir Barcelona en capital en recerca i innovació.

El pla es va presentar el maig de 2020, alterat, òbviament, per la pandèmia. Fa uns dies una informació del portal 324 rescatava el que va dir a la roda de premsa Joan Subirats, sisè tinent d'alcaldia i cap de l'Àrea de Cultura, Educació Ciència i Comunitat de l'Ajuntament de Barcelona: ?Ens preocupa que Barcelona només sigui una ciutat de paella, platja i Gaudí. Volem que sigui una ciutat de coneixement, de ciència i d'educació?. Segons aquesta fórmula científica acabarem tots venent xarops miraculosos pel creixement del cabell en nom de la biologia molecular a la barcelonina relativa manera. Cienciologia Colauer (CC). En fi, que Sant Alexander Fleming ens foti una súper dosi de penicil·lina.

Com veuen, és profecia i ciència que Barcelona no suma. Resta. Repetim: el patiment de la ciutat pel virus és còsmic. La ciutat, les ciutats, han estat un dels grans fracassos de la pandèmia. Aparentment hi ha de tot, per a tothom, i *lo* més. Doncs, no. És on s'ha passat més malament i on encara es passa més malament. Barcelona se'n sortirà, però tardarà anys i panys. Ara és un pollastre sense cap, decapitat, amb una cosa fotent-se hòsties i un cap rebotant al terra de la realitat. Per això aquesta empanada mental de posar al mateix sac la paella, la platja i Gaudí. Esotèria. Bruja Lola. Bola de cristall fumat.

Què dir? Que potser una de les solucions per a la futura reconstrucció de Barcelona seria acabar la Sagrada Família. Excomunicar-la en nom de la nova ciència barcelonina. Posar un súper restaurant 24 hores de paelles al seu interior. Un temple a la paella. Un xup-xup universal per a l'esperit. Amb veneració a tot l'edifici dels sants paellers: Sant Pebrot, Santa Tomata, Sant Conill, Sant Pèsol, Sant Escamarlà, Santa Gamba, Santa Sèpia, Santa Cloïssa... I sobretot fer-hi arribar el mar, la sorra, les tovalloles, la crema... El Mediterrani fàbrica de suor humana. Tot en nom de la nova ciència. De la nova ciutat. Tot barrejat. Tot fusió. Tot concentrat aquí. En únic punt. Atomitzat. Com un centre de rehabilitació: paella, mar, Gaudí. Entre Alcatraz i parc temàtic. Tot controlat. Cal aïllar els problemes per solucionar-los, diu el mètode científic.

Si Gaudí, que era científic, ara ha mutat a paella i sorra, tot és possible. De fet, ell, que sí que ho va saber unir i integrar tot, té la solució a la (re)construcció de Barcelona. Ja ho va dir just abans

que el xafés el tramvia: ?L'originalitat consisteix a tornar a l'origen?. Si algú vol reconstruir la ciutat derruïda que aprenqui de Gaudí. Però clar, primer haurà d'aprendre que no és ni una paella, ni una platja. I que, sobretot, Gaudí va ser anti sistema. Revolucionari. Va combatre la màfia i la casta.

L'11 de setembre de 1924 la Dictadura de Primo de Rivera decideix tancar les esglésies perquè els catalans no es puguin reunir per celebrar la Diada. Gaudí passa. Se'n va cap a l'església de Sant Just i Pastor de Barcelona. No el deixen entrar. Insisteix. I au, detingut per rebel·lió. L'interroguen i es nega a contestar en castellà. Au, calabós. I multa de 50 pessetes. Això sí que és ciència. Això sí que és una Barcelona desperta, combativa, constructiva, sideral, genial. La que va fer un sol home que encara fa obrir els ulls a tot el món. "L'originalitat consisteix..."